

PARENTESEN

januari 2020 nr 1

www.pargas.spfpension.fi

Innehåll:

Bästa gåvan i världen avslöjas	s 2
Ett nyårsminne	s 3
Ordförandens spalt	s 4
Händelsekalendern	s 5
Styrelsen och funktionärer	s 6
Hobby och programgrupper	s 7
Resor	s 8
Varför reser jag	s 9

Foto: Gunnel Jansson, Fotoklubben

Bästa gåvan i världen avslöjas!

För cirka 7 år sedan blev jag moster och faster inom två veckor. Två härliga småpojkar kom till världen och jag hade aldrig varit så lycklig i mitt liv. Jag ville ge pojkarna, och litet senare deras systrar, bara det bästa som gåva och försökte fundera ut vad det skulle kunna vara. Vad är det mest värdefulla man kan ge som gåva?

Vet ni vad jag kom på? Det mest värdefulla är **tid**. Tid tillsammans med just dig! Vi har alla hört hur mycket saker det finns i världen och hur klimatet inte tål mera onödiga saker. Att spendera tid tillsammans ändrar inte på klimatet, om man inte räknar med att det gör det sociala klimatet så mycket bättre! När du funderar på saken, vad skulle du själv vilja ha? En vårpromenad och kopp kaffe med en vän eller ett paket servetter och stearinljus?

Att ge tid och upplevelser som gåva behöver inte kosta någonting. Du behöver inte paketera eller springa i butiker för att hitta på "just det rätta" till en som har allt, och många av oss har redan allt. Du behöver inte köa till OTTO för att ge pengar eller stressa för vilken butik det var som barnbarnet gillar mest för att köpa presentkort dit. Och våra skåp, som redan har ett jättejobb att förvara alla våra saker, tackar.

Att gå på teater, bio, fika, lunch, promenad, eller till stranden med picknik ger både dig och mottagaren upplevelser, **kvalitetstid** med någon du gillar samt sparar samtidigt klimatet.

Som exempel kan jag berätta om min familj. Jag har tre syskon och två av dem har makar och barn. Varje år ordnar vi en lillajulsfest, bara för oss vuxna, äter gott, spelar spel och pratar hela kvällen. Vi sätter litet extra pengar på maten och sen köper vi inga julklappar åt varandra. Det har blivit en tradition som vi alla vill ha kvar och varje år börjar planeringen tidigare och tidigare.

Jag utmanar nu er alla; nästa gång ni ska ge en gåva, ta fem minuter på er för att tänka på människan ni ska ge gåvan till, fundera ut vad den personen skulle njuta av och ge ett presentkort (helt ett vanligt vykort duger hur bra som helst) till en upplevelse tillsammans med er. Vi kommer inte ihåg vem som gav oss vilket stearinljus eller chokladask men vi kommer alltid att komma ihåg den härliga eftermiddagen tillsammans med en vän, farmor, pappa eller barnbarn. Det mest värdefulla i livet är de små stunderna vi tillbringar tillsammans med människor vi älskar. Vad skulle vara en bättre gåva än precis det, **tid med dig**? Ingenting svarar jag!

Annika Stubbe är en fil.mag. som har flyttat till Pargas från Esbo för litet över ett år sedan. Hon är till yrket specialiserad i kris- och hållbarhetskommunikation men är just nu hemma med lilla Ingrid (1år), studerar miljövetenskap och scoutar. Kallar sig själv "elämystäti" och skriver blogg om det på www.elamystati.com

Foto: Gun Nordin, Fotoklubben

Ett nyårs minne...

Inför årsskiftet, 1958-59, lämnade vi Pargas Kalks cementlossningshamn i Helsingfors, Sörnäs. Från Sveaborg ut till Gråhara bankade vi på i fyra timmar, normalt under en timme. Under garanti granskningen på Valmets varv vid Skatudden i Helsingfors februari – mars 1959 konstaterades att åtta inbankade bottenplåtar behövde bytas ut. Kostsam december storm. Det blev en Helsingfors resa ännu mellan jul och nyår 1958.

Motorfartyget *Gullkrona* förtöjdes vid Kalkverket i väntan på lastning av grov kalksten för pappersfabriken i Jakobstad. Det skulle bli året -59 första och sista last inför dockningen.

Fick överraskande besök av kompisen 'Vicke', eller Guy från "yvre Monkkila", Munkviken, så alla förstår. Han var en blivande giftblandare, eller fartygskock för att tala landspråk. Jag hade förmånen att visa gästfrihet i massen å båolagets vägnar tillsammans med eget folk som stannat ombord.

Andre styrman Ossian hade stopptörn. Som ortsbo kunde han ändå tillbringa nyårshelgen hemma.

- *Jaha gubbar, uppför er hyfsat, kaikki olla kunnolla, gott nytt år, hyve uutta vuotta. Gott nytt år andren. Hyvää uutta vuotta kakkonen. Kippis! Officiella sidan avklarad.*

Som barndoms-ungdoms kompisar hade vi skarvade och oberättade händelser upp under mässtaket att ösa över alla som orkade höra på. Kockstueren Marita höll tåligt ut med vår svenskafinskasvenska tills hon artigt men bestämt sade, no niin pojat, vielä paljon tekemistä. Hon hade ingenting emot att bli tackkramad, nä, hade hon inte... Vi var rätt unga killar då.

Guys pappa hade fotografering och trickfoton som hobby. Jag fick se en roddbåt med en Vino Zinsano flaska fotad som en stor kanonpipa i fören. Flaskan upptog nästan halva båten. Någon gång under 1950-talet uppträdde ett sällskap från Afrika. På färggranna affischer kunde man läsa: Läppkvinnornas land. Avbildade mörka skönheter med undre läppen uttöjd som en skopa. Sörpla

kaffe tillsammans med tanterna på Gamla Malmen hade varit en syn för gudar...

Fotografpappan hade framställt en bild av läppkvinnorna tillsammans med sönerna Guy och Åke som var iklädda cowboy munderingar.

- *Där sir do, vi ha vari i Afrika, fick jag veta.*

Bilden bekräftade sanningshalten.

Tillsammans med fyrtiotalet andra ungdomar hade vi båda, 'genomlevt skriban'. Fyllda av helig ande så det silade smygrök bakom Gamla likkapellet. Herrens och prästens vilja blev kvar i församlingshemmet när den tunga dörren knäppte igen bakom våra ryggar. Fria som kajorna på kyrkans tak.

Nyårskvällen -58 sjungande, när ljusen skall täändas... gående mot centrum. Vid Råttis, möte med lagens två par långa armar: *skall vi ta in näktergalarna, med betoning på galarna. Nå det är nyårsafton, sade den andra konstapeln godmodigt. Hördu Rantala, du kan sjunga på kyrkbacken och tar den andra jycken med dig. Va fan e jag för jycke, Guy var sårad i hjärteroten, lite på lyran och orädd. Vi går nu Vicke, du får nattkvarter på Gullkrona, fick min röst att låta skärrad. Gott nytt år, håll er i skinnet, sade polisen. Vi som sjöng så vackert, muttrade jag tyst för mig själv.*

Innan midnatt kom vi ombord. Det skulle nyårstutas som fartyg i många av jordens hamnar. Dörren till styrhytten var låst, men man kom åt tutan från standerbryggan. Det tutades in nyåret tills tryckluften tog slut. Frid och fröjd, dags att törna in.

Lastbilar började tippa kalksten i lastrummen. Lastningen var avklarad på två dagar. Efter Enskär motigt stångande genom packis bälten. Lossningen tog nästan två veckor i anspråk. Fem-sex gubisar plockade för hand kalksten i baskets som vinschades upp på lastbilsflak. Det gick ingen nöd på oss. I Jakobstad fanns på den tiden krogen: *Tanssiva Laulava Fregatti.*

Av nalle Björn Rantala

Ordförandens spalt

Än så länge har vintern varit ganska varm och marken har varit fri från is och snö och halka. Den enkla förklaringen till detta är att Pargasiternas styrelse har beslutat använda en del av fjolårets ekonomiska överskott till att köpa och dela ut halkskydd till medlemmar som behöver dem, och eftersom detta kan ske först på januariträffen har vi övertalat vädergudarna att vänta med köld och halka till efter detta. Välkomna alltså till Brankis den 15 januari – där finns halkskydd av olika storlek som delas ut efter programmets slut. Och för dem som inte kan komma i januari torde det finnas några kvar som kan delas ut på februariträffen, men då gäller det att röra sig försiktigt till dess.

Förebyggande av fall och koll på balansen är för övrigt temat också på den så kallade Ikinämässan som ordnas på Brankis den 21 januari kl. 12–15. Även där kan man utöver goda råd också få halkskydd, som delas ut av Päivi Tallberg till dem som utför balanstest. Vår förening ställer upp med ett bord på mässan, men vi delar inte ut halkskydd där.

Till den närmaste tidens program i vår egen regi hör en träff för programgruppernas ledare den 23 januari kl. 15 och en träff för hobbygruppernas ledare den 13 februari kl. 14, båda i Seniorum. Det är viktiga tillställningar, eftersom våra månadsträffar är helt beroende av programgrupperna medan hobbygrupperna utgör en omistlig del av vår övriga verksamhet. Flera av programgrupperna behöver fler medlemmar, så vi hoppas att våra nya medlemmar ansluter sig till någon av dem. Nya hobbygrupper är också välkomna – bl.a. har det varit tal om att bilda en schackspelargrupp. Konstgruppen och trädgårdsgruppen är tyvärr tillfälligt nedlagda på grund av att ingen har ställt upp som ledare.

Ett viktigt datum i vår är också den 12 februari, då den åboländska uttagningen inför

Svenska pensionärsförbundets frågesportstävling ordnas på Kåren i Åbo. Vi räknar med att kunna delta med åtminstone två och förhoppningsvis tre eller rentav fyra lag. Är du intresserad av att delta så kontakta med det snaraste Stig Kavander. Den riksomfattande finalen är likaså på Kåren, den 26 mars. Håll tummarna för våra lag – och kom gärna med som åhörare och heja på dem! Slutligen vill jag än en gång påminna om de intressanta seniorföreläsningar som i vår anordnas i Stadshuset i samarbete mellan vår förening och Kombi (se närmare i Händelsekalendern). **Obs. att Nils Torvalds föreläsning är torsdagen den 27 februari, inte en onsdag som de brukar vara.** Och kom ihåg att det krävs förhandsanmälan till Kombis kansli, tfn 0400 852596, eller via kombi.pargas.fi.

I Kombis regi ordnas också en annan föreläsning som är aktuell för oss äldre. Det är den omtyckte föreläsaren Christoph Treier som den 1 april kl. 12–14 i Kultursalen i PIUG talar om ”Hemligheten att må bättre på äldre dar”, med praktiska råd om hur man kan sköta sitt välmående och behålla livsglädjen trots att kroppens funktioner försämras. Förhandsanmälan krävs, och avgiften 10 euro faktureras av Kombi.

Det här var alltså ett urval av de aktiviteter som står till vårt förfogande under våren. Resorna presenteras på annan plats i Parentesen, och så uppmanar jag alla att gå in på vår webbplats pargas.spfpension.fi och studera bl.a. händelsekalendern och hobbygruppernas verksamhet.

Som vi ser finns det många skäl att skriva in sig i vår förening, och det budskapet ska vi försöka få ut till presumtiva nya medlemmar genom en förnyad medlemsvärningskampanj i vår.

Mikael Reuter

HÄNDELSEKALENDER våren 2020

Tisdag 21.1	IKINÄ-mässa i Brankis, bl.a. balansproblem och halka, föreningen deltar
Torsdag 23.1	Programgruppleddarträff i Seniorum
Onsdag 12.2	Frågesportuttagning på Kåren i Åbo
Torsdag 13.2	Hobbygruppleddarträff i Seniorum
Onsdag 19.2	Månadsträff
Torsdag 27.2	SENIORFÖRELÄSNING i stadshuset kl. 13-15 med Nils Torvalds: <i>Europa 2020 – Utmaningarnas vändpunkt?</i> Utmaningarna i Europa är många. Sökandet efter den vises sten fortsätter. Finns det politisk vilja och möjligheter att lösa alla kriser som bara fortsätter, vare sig vi pratar om miljö och klimat, flyktingfrågan, världsekonomin eller Östersjön? Tudelningen i samhället och populismens framfart verkar inte stanna av. Kan en enskild Europaparlamentariker påverka saker i rätt riktning. Nils Torvalds är Europa-parlamentariker och bosatt i Helsingfors och Bryssel, sina somrar tillbringar han på Tunhamn i Åbolands skärgård. Obs! Förhandsanmälan till Kombis kansli, tfn 0400 852596, eller via kombi.pargas.fi Deltagaravgiften 5€ betalas vid dörren.
Onsdag 18.3	Månadsträff med årsmöte
Onsdag 25.3	SENIORFÖRELÄSNING i stadshuset kl. 13-15: <i>Mumin 75 år</i> . Sophia Jansson berättar kort om muminrollens historia från 1945 till idag och om hur företaget Moomin Characters firar att det är 75 år sedan den första muminhistorien kom ut. Hon talar också om fokus för 2020, om samarbetet med John Nurminens stiftelse och målet att öka kännedomen om Östersjöns tillstånd och att skydda havet och dess kulturarv för kommande generationer. Östersjön är havet som inspirerade Tove Jansson till många av muminberättelserna. Sophia Jansson, konstnärlig chef och styrelseordförande på Moomin Characters, är dotter till Lars Jansson och brorsdotter till Tove Jansson. Obs! Förhandsanmälan till Kombis kansli, tfn 0400 852596, eller via kombi.pargas.fi Deltagaravgiften 5€ betalas vid dörren.
Onsdag 15.4	Månadsträff
Onsdag 20.5	Månadsträff

OBS! Aktuellt material till Parentesen, t.ex. ändringar i gruppssammansättning eller kontaktpersoner, måste vara redaktionen tillhanda **senast en vecka** före månadsträffen för att hinna med. Även annat material i form av hågkomster, bilder eller teckningar tas gärna emot av redaktionen med samma förbehåll.

Exemplar av Parentesen kan avhämtas på Booklet, Strandvägen 16 A

Styrelsens sammansättning och funktionärer 2020

Ordförande	Mikael Reuter mikael@undala.fi	040 552 49 78
Vice ordförande	Gunnel Jansson jansson.gunnel@parnet.fi	040 595 72 03
Sekreterare	Vivan Norring-Nyström ia@norrskata.com	0500 83 74 38
Vice sekreterare	Margareta Blomqvist Margareta.blomqvist@granvik.fi	040 720 40 96
Skattmästare	Bror Berg laban1234@gmail.com	040 560 19 38
Vice skattmästare	Kari Penttinen kari@esnet.fi	050 511 97 77
Övriga ledamöter	Stig Kavander swkavander@gmail.com	0400 22 21 87
	Kurt Lindroos kurt.lindroos475@hotmail.fi	0500 59 40 45
	Maria Simberg-Sörensen maria.ss@parnet.fi	040 825 50 39

Funktionärer

Medlemssekreterare	Kurt Lindroos	(se ovan)
Mediekontakt	Gunnel Jansson	(se ovan)
Teknikansvarig	Kari Penttinen	(se ovan)
Fotograf/Klippboken	Stig Kavander	(se ovan)
Parentesens redaktion	Maria Simberg-Sörensen	(se ovan)
	Gunnel Jansson	(se ovan)
Parentesens ombrytning	Carl-Gustav Nygårdas	040 57 014 61
Webbansvarig/Webbredaktör	carlgustav.nygardas@gmail.com	
IT-stödperson	Pentti Nyström	050 566 70 35
	pena@norrskata.com	
Medlem av SPF:s arbetsutskott	Mikael Reuter	(se ovan)
Medlem av SPF:s kommitté för intressebevakning	Clara Kronqvist-Sundström	(se nedan)
Medlem av SPF:s resekommitté	Asta Lindholm, lindastae@gmail.com	040 575 31 20
Resegruppen	Clara Kronqvist-Sundström, ordf. kronqvistclara@gmail.com	040 867 19 48
	Anita Sjöholm, medlem sjoholmani@gmail.com	050 307 16 99
	Gunnel Jansson, medlem	(se ovan)

Nya medlemmar kan anmäla sig direkt till medlemssekreteraren

Kurt Lindroos 0500 59 40 45 kurt.lindroos475@hotmail.fi eller till föreningens sekreterare **Vivan Norring-Nyström**, 0500 83 74 38 ia@norrskata.com eller via webben.

HOBBYGRUPPER

Boule, IT, konst, musik och trädgård enligt separata kallelser från gruppledarna

Boccia/Boule	Estrid Enlund	050 346 35 70	essi.enlund@outlook.com
Bowling	Seppo Rajamäki	0400 46 91 92	seppo.rajamaki1@gmail.com
Bridge	Per Österman	0400 21 14 52	per.osterman@parnet.fi
Fotogrupp	Lorenz Michael	0400 23 31 43	losse.michael@gmail.com
Fågelskådning	Marcus Duncker	040 552 11 00	duncker.marcus@gmail.com
Da Capo	Maria Simberg Sörensen	040 825 50 39	maria.ss@parnet.fi
Encore	Maria Simberg-Sörensen		
Stavgång	Rainer Wahtera	040 091 22 69	rainer.wahtera@gmail.com
Vattengymna	Kari Penttinen	050 511 97 77	kari@esnet.fi
IT-grupperna	Pentti Nyström	050 566 70 35	pena@norrskata.com
Litterära salongen	Stina Engblom-Colliander	0400 71 53 88	stina202@parnet.fi
Släktforskarna	Gustav Sundström	050 505 15 22	sundstroms@parnet.fi

Släktforskargruppen träffas i allmänhet udda veckor i Seniorum tisdagar kl. 13.

Fotogruppen träffas varannan tisdag i Seniorum kl. 17. Se närmare på hemsidan.

Bridgeklubben efterlyser flera spelare. Kontakta Per Österman, 0400 21 14 52

Följ med hemsidans. www.pargas.sfpension.fi händelsekalender eller föreningens Facebooksida *Pargas svenska pensionärer* . Många grupper informerar där om aktuella händelser.

Programgrupperna och gruppledarna för PSP:s månadsträffar

1. Beni von Weissenberg	040 545 14 35	benivw@parnet.fi
2. Mårten Malmlund	0400 71 03 12	marten.malmlund@gmail.com
3. Gunnel Jansson	040 595 72 03	jansson.gunnel@parnet.fi
4. Rainer Wahtera	0400 91 22 69	rainer.wahtera@gmail.com
5. Rose-Marie Lindroos	050 562 54 10	rose.marie48@hotmail.fi
Kurt Lindroos	0500 59 40 45	kurt.lindroos475@hotmail.fi
6. Stina Engblom Colliander	0400 71 53 88	stina202@parnet.fi
7. Christina Ahlsund	040 759 90 52	cahlsund@parnet.fi
Arvo Björkroth	044 564 93 51	arvobjorkroth@yahoo.com
8. Annica Forssell	050 553 02 95	forssell.annica@gmail.com
Solveig Nurmela	040 723 95 96	solveig.nurmela@abo.fi
9. Carita Karlsson	045 641 52 66	tiitikarlsson@gmail.com
10. Siv Nygårdas	040 574 24 31	siv.nygardas@gmail.com
Aino Mattsson	040 844 06 98	aino.mattsson42@gmail.com

RESOR VÅREN 2020

Stadsresa till Salo onsdagen den 29.1.2020. Start kl. 09.00 från Bustis. Framme i Salo får vi kaffe och en guidad rundtur i Veturitalli konstmuseum. Därefter åker vi till Halikko kyrka för ett kort besök. Lunch på restaurang Kastu i Salo, varefter vi besöker Salo elektronikmuseum där vi också får guidning. Eventuellt kaffe i Design Hill, så klarar vi hemfärden! Tillbaka i Pargas ca 16.30. Resan pris 40 €, vari ingår kaffe i Veturitalli, lunch, inträdesbiljetter och guidningar. Betalas senast 22.01 till Resekontot.

Robin Hood, musikal, Fallåker i Esbo, lördagen den 29.2.2020. Start kl. 13.30 från Bustis. Föreställningen börjar kl. 16.00, kaffe i pausen. Åter i Pargas ca 20.30. I resans pris 40 € ingår teaterbiljett och kaffe i pausen. Anmäl senast 31.1, betala senast 22.2.

Hemlig resa, tisdag 24.3.2020. Start 08.00, i Pargas ca 17.00. Resans pris ännu öppet.

CANDIDE, Leonard Bernsteins operett, **lördagen den 4.4 på ÅST** kl. 15.00. Start från Bustis 14.00. Biljetten kostar 65 €, bussresa tillkommer. Anmälan senast 4.2.20.

Då operetten uppfördes hösten 2018 första gången på 40 år i Helsingfors rosades den av både publiken och kritikerna. Nu ges den högklassiga uppsättningen på Åbo Svenska Teaters Stora scen våren 2020. Handlingen baseras på Voltaires berömda roman. Operettversionens libretto är knivskarpt, och både humorn och intrigen fungerar även idag. Regissören Tuomas Parkkinen har skapat en underhållande och charmerande dramatiserad regi. Verket lämpar sig för vänner av såväl opera som operett och musikal. Solister bl.a. Jussi Merikanto, Tero Harjunniemi, Kaisa Ranta och Heikki Kilpeläinen. Kapellmästaren Jonas Rannila leder Åbo filharmoniska orkester samt Candide-kören, som satts ihop enkom för denna produktion. Föreställningen textas på både svenska och finska. Operettens längd är ca 2t 40 min inklusive paus.

Utfärd till Finlands sydligaste bebodda ö - Utö torsdag 23.4–lördag 25.4.2020

tillsammans med Åbo pensionärsklubb. Utförligt program på hemsidan. Pris 290€ /person. Enkelrumstillägg 70€. I priset ingår bussresorna, 2 hotellövernattningar med frukost, guidning, 3 måltider (lunch och 2 middagar). Betala resan till föreningens konto senast 19.2. **Obs:** alla 15 hotellrum på Utö Havshotell är reserverade för oss. Om alla delar rum ryms de första 30 personerna med på resan. Med på resan: tänk på att det är kallt och eventuellt blåsigt i skärgården i april. Klädsel därefter. Bekväma skor är ett måste.

Anmälan och frågor.

Om inte annat meddelas startar bussen alltid från busstationen och kör Kalkvägen. Meddela var du stiger på. Meddela också om eventuell diet samt allergier vid anmälan. Kom också ihåg dagliga mediciner och ta med mera än det som behövs för den angivna tiden för resan.

Kom ihåg att anmälan är bindande och observera också att om resan görs med buss, bör hela resans pris betalas även om egen bil används.

Ändringar meddelas i PK under Föreningsnytt och på hemsidan.

Kontakta oss. Före månadsmötet sitter vi kl. 12–13 och tar emot anmälningar. Anmälan är alltid bindande.

Betalningen görs hädanefter på föreningens resekonto **FI21 6601 0010 0803 07**. Skriv alltid namn och ex. Hemlig resa etc. eller datum för resan som meddelande vid betalning vilket gör den enklare att identifiera.

Varför reser jag ? - litet fakta och mycket vanvördigt om att resa

Den egna härden är guld värd. Hemma har man sin egen ro och allt det välkända omkring sig. MEN man uppskattar hemmets fördelar mera då man kommer hem igen från något äventyr någon annanstans.

Att resa innebär att det är en hel del förberedelser man måste göra: fundera ut vart man skulle vilja resa och hurudana reseetapper man skulle uppskatta. Är det långresor till fjärran trakter? Är det nya kulturer, som fångslar? Är det bekväma strandsemestrar med sol och bad eller aktiva storstadssemestrar med tillgång till många besök i museer och kyrkor? Är det spännande resor till trakter dit få människor reser eller är det resor till ställen där det myllrar av folk? Reser jag ensam och tar mig fram ensam eller är jag en bland femtio andra i en buss som sitter bekvämt och insuper färdigt planerade ruttor och färdigt ”tuggade” guidningar? Vill jag vara äventyrlig eller vill jag resa tryggt? Alla dessa alternativ passar kanske in någon gång längs med livet – för dem som vill resa.

Interrail, tåggluffande, kom in i bilden i början av 1970-talet. Men för det var en del av oss för gamla - då.

För att fira den internationella järnvägsunionens (UIC) 50-årsjubileum 1972 gick järnvägsbolag i 21 länder samman och enades om att sälja interrail-biljetter till ungdomar under 21 år. Aktiviteten var tänkt som en engångsföreteelse men blev genast en succé och gjordes permanent. 1976 ändrades denna åldersgräns till 23 år, och 1979 till 26 år. 1988 tilläts alla köpa biljetten. 1985 gick ett antal rederier med på samarbetet, och det blev möjligt att åka båt med en interrail-biljett (även tidigare erbjöd många rederier rabatter mot uppvisande av interrailkort). 1994 deltog 29 av 30 länder i Europa i systemet.

Nuförtiden finns det inte längre åldersgränser för tåggluffandet, så då är det bara att sätta igång och planera för luffandet

Flygresorna har även blivit en hel del billigare under åren – men så har vi det där med miljötänkandet. Det är inte lyckat att förbränna

jordens resurser med nöjesresor. Flygskammen har rasat ner över oss.

”Flygskam = känsla av att det ur miljösynpunkt är en förkastlig handling att flyga”.

Båtresor: tja, det tar en evärdlig tid att ta sig härifrån ut genom de danska sunden och vidare ut i världen. Det blir nog bra med båtresor kring öarna i den egna skärgården och kanske ett hopp över Skärgårdshavet eller Finska Viken. Och där skall vi också passa på med vilket miljöskadande flytetyg vi far. Vi har ju inte tid som Greta Thunberg att i veckor segla av och an över Atlanten.

Bussar är bekväma, man kan ta sig en tupplur medan guiden pratar: se vänster, se höger – men man har ju inte betalat den dyra resan för att sova: så nu måste sevärdheterna ses ! Sen finns det ju wc i bussen också – skönt, om det skulle behövas – men man ryms ju knappt in i båset och sen skakar bussen så väldigt. Nej, usch

Motorcykel? Nej, det börjar bli för farligt i vår ålder. Litet vingligt också – och ensamt
Cykel, med el-motor, jo, jo, men inte kommer man så långt med den som om man vill på en riktig resa.

Apostlahästarna var någonting de forna vandrarfolken tog till. Med dagens tidtabeller kommer man nog inte långt med dem heller – och så kan man bli påkörd

Nej, tillbaka till resandet – sättet att resa på lämnar jag till var och en att själv fundera över och bära som skam eller möjlighet.

Vart kom jag? Jo, valet av vilken resa som är lämplig nu och just för mig!
Endagsresor är perfekta! Hem till egen säng till natten. Gärna vill man ju till avlägsna trakter där man aldrig har varit eller aldrig hört om – men vägen får inte vara lång och skumpig. Resan bör vara planerad så att det finns wc att tillgå en timme efter start och sedan med två timmars mellanrum. Underligt att det alltid är kö till ”damernars” medan herrarna får traska rakt in

utan kö. Orättvist. Det är trevligt att äta lunch på små intima ställen med god och exklusiv mat. Det blir trångt att ta sig fram mellan borden då hela busslasten kommer in på en gång. Bussarna kunde vara mindre. Resorna är ibland onödigt dyra, de kunde vara billiga då det bara är fråga om en dag. Jag tycker om att bussarna är rymliga och man får luft och ser bra. Guiden pratar ibland så att det bara väser i högtalaren. Hon kunde vara tyst emellanåt. På resorna vill jag lära mig mycket om trakterna och historien och om allt omkring mig!

Det är viktigt att resa, att komma bort från vardagen. Att få förbereda resan med att läsa om det nya resmålet, att få undra över temperaturer och väderleksförhållanden och att igen en gång slå fast att man inte har någonting att ta på sig och att kappsäcken är överfull.

Sedan blir det nog bäst med en sällskapsresa där det mesta utom maten är färdigtuggat. Sängarna får gärna vara bekväma också. Inte så många hotellbyten för det blir så mycket att packa upp och ner och kappsäcken är ju så full – och tung. Man får hoppas att sällskapet på resan är hyggligt. Inga gnällspikar, tack. Det är ändå tillräckligt att stå ut med någon som snarkar i bussbänken bakom eller någon som hela tiden smaskar. Nöjd ska man vara och uppskatta allt man får se och uppleva fast maten i går var nog eländig och segt var köttet också. Kaffet var uselt på det där stället i går, var det nu var. Men inga gnällspikar, tack. Underligt att den där guiden inte kan landets språk, det borde hon ju kunna om hon är anställd. Jag vill alltid sitta längst fram i bussen. De andra får sen göra vad de vill.

Exotiska platser är bra. Intressanta. Helt annorlunda. Sen får man hoppas att vädret är hyggligt och att det finns luftkonditionering och värme i buss och hotell. Jag tycker bättre om ordentligt kokt mat. Kryddorna kan de lämna bort från min portion. Slimsor tycker jag inte om. Intressant med världens olika matkulturer. Helt avvikande från det där hemma. Coca cola lyckas man hitta på de flesta ställen. Ibland är den ganska varm. Flaskvatten ska man alltid köpa. Det där med bakterier är såå jobbigt. Man kan bli

magsjuk, i synnerhet i Egypten och Indien. Men jag brukar alltid ha med mig sura skorpor och ostskivor. Dem kommer man långt med. Pås-soppor är också bra – men kom ihåg flaskvattnet ! Kläder, jaa, ett otyg att behöva tänka på dem. Regnkläder tar utrymme och är tråkiga att packa in våta. Varm tröja ska man alltid ha med sig. Kvällarna är alltid kyliga, t o m i Vietnam där det var +32 grader, men då det blir mörkt känns det alltid kallare. Ibland lossnar någon knapp, då är det bra med säkerhetsnålar eller tejp. Med dem kommer man långt. Man kan reparera det mesta med tejp, ibland dra för gardinerna med att tejpa ihop dem om man inte märker att det finns automatikknappar på väggen.

Räkna inte med att tvätta på hotellrummet. Kläder torkar aldrig. Antingen är tiden för kort eller så är luften för fuktigt. Lämna in till hotellet för tvätt om du måste – och hoppas du får tillbaka i samma storlek. Köp kläder på resan. Stå där i butiken och måtta vid spegeln. Kom ihåg att du är en nummer större än vad du tror!

Sevärdheter: Det är det som andra anser att vara värt att se. Ofta är det det också. Den äldsta kyrkan, den mest förgyllda madonnan, det största stupet, den världsberömda målningen. Fina saker. Men vad hette de nu igen? I det stora konstmuseet finns det kanske en dörrstoppare som ser precis ut som den där hemma. Blomsterön Mainau, just såna blommor finns hemma också. Jag minns det där året då det var mera snö hemma än här.... Den frukten finns nog också i Reimari.....

Nej, Nu blev det för vanvördigt: sådär fungerar jag faktiskt inte, utan: insup, ta med mig, berika min själ och leva med på resan utan att ifrågasätta andras sätt att leva. Tids nog kan jag hemma fundera över mitt eget sätt att möta mina problem och glädjeämnen på.

Nu just har jag ett antal långresor inbokade. Litet jobbigt nog med så många resor. Tankarna splittras. Men huvudsaken är att man är igång och RESER. Och kommer HEM igen.

”Phileas-Gunnel Fogg”

Ljus i öster: mot Vietnam

Cocosnötter i Mekong Deltat

Botticellis La Primavera

Uffizierna i Florenz

Kinesiska muren

